



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 92/2022-19

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Laššákovej, zo sudcu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcu Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavných sťažnostiach sťažovateľov [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], vedenej pod sp. zn. **Rvp 192/2022**, [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], vedenej pod sp. zn. **Rvp 196/2022**, [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], vedenej pod sp. zn. **Rvp 207/2022**, [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], vedenej pod sp. zn. **Rvp 216/2022**, [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], vedenej pod sp. zn. **Rvp 217/2022**, [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], vedenej pod sp. zn. **Rvp 230/2022**, [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], vedenej pod sp. zn. **Rvp 247/2022**, [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], vedenej pod sp. zn. **Rvp 270/2022**, a [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], vedenej pod sp. zn. **Rvp 276/2022**, zastúpených advokátskou kanceláriou PIHORŇA, LENÁRT, JAŠŠO, s. r. o., Hrnčiarska 29, Košice, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Peter Lenárt, proti postupu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Sžrk 3/2020 takto

### r o z h o d o l :

1. Veci vedené na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. **Rvp 192/2022**, sp. zn. **Rvp 196/2022**, sp. zn. **Rvp 207/2022**, sp. zn. **Rvp 216/2022**, sp. zn. **Rvp 217/2022**, sp. zn. **Rvp 230/2022**, sp. zn. **Rvp 247/2022**, sp. zn. **Rvp 270/2022** a sp. zn. **Rvp 276/2022** **s p á j a** na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 192/2022.
2. Výrok o spojení vecí **n a d o b ú d a** právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia Ústavným súdom Slovenskej republiky.
3. Ústavné sťažnosti **o d m i e t a**.

## **O d ô v o d n e n i e :**

### **I.**

#### **Vymedzenie ústavných sťažností sťažovateľov**

1. Ústavnému súdu boli 24. januára 2022 doručené ústavné sťažnosti sťažovateľov označených v záhlaví tohto rozhodnutia, ktorými namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) a postupom Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) v konaní vedenom pod identickou spisovou značkou 10 Sžrk 3/2020 (ďalej len „napadnuté konanie“). Navrhujú priznať každému z nich finančné zadost'učinenie vo výške 4 000 eur a trovy právneho zastúpenia.

2. Sťažovatelia v ústavných sťažnostiach (ktoré sú obsahovo identické) uviedli, že sa v zmysle § 32 ods. 3 Správneho súdneho poriadku stali účastníkmi konania v právnej veci žalobcu 1. Slovenský pozemkový fond, Búdková 36, Bratislava, IČO 17 335 345 (ďalej len „SPF“), 2. Slovenská republika, v zastúpení SPF, 3. ██████████, v zastúpení SPF, 4. ██████████, v zastúpení SPF, 5. ██████████, v zastúpení SPF, 6. ██████████, v zastúpení SPF (ďalej len „žalobca“), a žalovaného Okresný úrad Košice, odbor opravných prostriedkov, Komenského 52, Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OÚ-KE-OOP4-2016/033634/Nan z 5. augusta 2016, ktorý potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Košice, pozemkového a lesného odboru č. OÚ-KE-PLO-2016/004378-207-Pr. z 12. júla 2016, ktorým podľa § 16 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z. o užívaní pozemkov v zriadených záhradkových osadách a vyporiadaní vlastníctva k nim v znení neskorších predpisov schválil vykonanie projektu pozemkových úprav na vyporiadanie vlastníctva pozemkov v záhradkovej osade ██████████ ██████████ ██████████.

3. Konanie bolo vedené Krajským súdom v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 7 S 87/2016 a začalo na základe správnej žaloby podanej 19. augusta 2016. Vo veci bolo meritórne rozhodnuté rozsudkom z 5. februára 2020, ktorý nadobudol právoplatnosť 26. marca 2020. Proti rozsudku krajského súdu č. k. 7 S 87/2016 z 5. februára 2020 podal žalobca kasačnú sťažnosť, o ktorej bol príslušný pôvodne rozhodnúť najvyšší súd. Z dôvodu prechodu výkonu správneho súdnictva na najvyšší správny súd (s účinnosťou od 1. augusta 2021) vo veci koná a rozhoduje najvyšší správny súd. Kasačná sťažnosť bola sťažovateľom doručená na vyjadrenie 12. mája 2020.

4. Sťažovatelia vo všetkých ústavných sťažnostiach zhodne namietajú, že v napadnutom konaní o kasačnej sťažnosti vedenom najprv najvyšším súdom a aktuálne najvyšším správny súdom dochádza k zbytočným priet'ahom. Napadnuté konanie o kasačnej sťažnosti trvá 20 mesiacov ku dňu podania ústavných sťažností a vo veci nebol vykonaný žiaden procesný úkon.

## II. Spojenie vecí

5. Zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nemá osobitné ustanovenie o postupe pri spojení vecí na spoločné konanie, avšak v súlade s § 62 zákona o ústavnom súde o primeranom použití Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) možno v konaní o sťažnosti (čl. 127 ústavy a § 122 a nasl. zákona o ústavnom súde) použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 166 ods. 1 CSP.

6. Podľa čl. II bodu 10 Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2022 do 31. decembra 2022 o spojení patriacich do pôsobnosti senátov ústavného súdu, ktoré spolu skutkovo alebo právne (z hľadiska predmetu konania) súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov, rozhoduje príslušný senát ústavného súdu určený podľa bodu 5, a to na návrh sudcu spravodajcu vo veci, ktorej spojenie s inou vecou sa navrhuje.

7. Z ústavných sťažností vedených pod sp. zn. Rvp 192/2022, sp. zn. Rvp 196/2022, sp. zn. Rvp 207/2022, sp. zn. Rvp 216/2022, sp. zn. Rvp 217/2022, sp. zn. Rvp 230/2022, sp. zn. Rvp 247/2022, sp. zn. Rvp 270/2022 a sp. zn. Rvp 276/2022 vyplýva, že sa týkajú rovnakých porušovateľov, sťažovatelia namietajú porušenie toho istého základného práva podľa ústavy a práva podľa dohovoru postupom najvyššieho súdu a najvyššieho správneho súdu v identickom napadnutom konaní.

8. S prihliadnutím na totožnosť označených porušovateľov, totožnosť napadnutého konania, podstatu ústavných sťažností sťažovateľov a ich právnu a skutkovú súvislosť ústavný súd v záujme hospodárnosti konania podľa § 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 166 ods. 1 CSP rozhodol o spojení týchto vecí na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 192/2022 (bod 1 výroku tohto uznesenia).

9. Podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde rozhodnutie ústavného súdu nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť dňom jeho doručenia poslednému z účastníkov konania pred ústavným súdom, ak tento zákon v § 83, § 90, § 100, § 108, § 150, § 168, § 175 alebo § 179 neustanovuje inak alebo ak nevyplýva iné z rozhodnutia ústavného súdu.

10. Ústavný súd v záujme rýchlosti a plynulosti konania rozhodol podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde tak, že výrok uznesenia o spojení vecí na spoločné konanie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia ústavným súdom (bod 2 výroku tohto uznesenia).

### **III. Argumentácia sťažovateľov**

11. Sťažovatelia tvrdia, že konanie o kasačnej sťažnosti je vedené už 20 mesiacov, konajúci všeobecný súd je vo veci nečinný, pričom upriamujú pozornosť aj na konanie vedené pred krajským súdom začaté v roku 2016, celková doba konania už predstavuje 5 rokov a 5 mesiacov.

12. Z hľadiska troch kritérií, ktoré ústavný súd posudzuje pri skúmaní, či došlo v napadnutom súdnom konaní k zbytočným priet'ahom, sťažovatelia uvádzajú, že napadnuté konanie nie je zvlášť zložitá po právnej ani po skutkovej stránke, rovnako svojím správaním podľa ich názoru nijako neprispeli k dĺžke napadnutého konania. K samotnému postupu súdu poukazujú na obranu okresného súdu (zrejme krajského súdu konajúceho o správnej žalobe, pozn.), že k zbytočným priet'ahom v konaní pred krajským súdom malo dôjsť v dôsledku nadmernej zaťažnosti konajúceho súdu, čo v zmysle ustálenej judikatúry ústavného súdu (I. ÚS 300/2021, I. ÚS 3/2020, I. ÚS 363/2020) nemôže byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov a v konečnom dôsledku nezbavuje štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné priet'ahy v súdnom konaní.

13. Sťažovatelia uvádzajú, že konanie pred krajským súdom už bolo predmetom posúdenia ústavného súdu, ktorý vyslovil porušenie ich základných práv na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov a práva na prejednanie veci v primeranej lehote, ale sťažovateľom nepriznal žiadne finančné zadosťučinenie. Uvedené ich vedie k záveru, že o to väčšiu ujmu aktuálne pociťujú. V konaní pred krajským súdom, ako aj v napadnutom konaní je ohrozené ich základné právo vlastniť majetok a s majetkom nakladať, ich právna neistota trvá už od roku 2016 viac ako 5 rokov.

14. Výšku primeraného finančného zadosťučinenia sťažovatelia odvodzujú od nečinnosti porušovateľov trvajúcu už 20 mesiacov, pričom za každý mesiac nečinnosti požadujú 100 eur, čo spolu činí 2 000 eur, ktorého vyplatenia sa domáhajú jednotlivo od najvyššieho súdu, ako aj najvyššieho správneho súdu pre každého zo sťažovateľov.

#### IV. Predbežné prerokovanie ústavných sťažností

15. Podstatou podaných ústavných sťažností je sťažovateľmi namietané porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie ich veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v dôsledku nečinnosti najvyššieho súdu, ako aj najvyššieho správneho súdu v napadnutom konaní o kasačnej sťažnosti.

16. Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

17. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy (a rovnako aj čl. 6 ods. 1 dohovoru), sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitnosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, II. ÚS 146/2012). Podľa rovnakých kritérií postupoval aj v danom prípade.

18. Ústavný súd opakuje, že postup krajského súdu v konaní o žalobe na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu vedenom pod sp. zn. 7 S 87/2016 bol predmetom prieskumu ústavného súdu, ktorý nálezom č. k. III. ÚS 209/2020-112 z 20. októbra 2020 vyslovil porušenie základných práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a práv na prejednanie veci v primeranej lehote všetkých sťažovateľov (98 fyzických osôb), medzi ktorých patria aj sťažovatelia, pričom zistil a konštatoval nečinnosť krajského súdu trvajúcu 3 roky.

19. V tomto konaní pred ústavným súdom je predmetom prieskumu výlučne konanie najvyššieho súdu, resp. najvyššieho správneho súdu o kasačnej sťažnosti smerujúcej proti rozsudku krajského súdu vydaného v už preskúmanom konaní sp. zn. 7 S 87/2016.

20. Ústavnému súdu je z vlastnej rozhodovacej činnosti známe, že obsahovo rovnaké sťažnosti iných sťažovateľov, zastúpených tým istým právnym zástupcom, a smerujúce proti postupu označených súdov v totožnom konaní boli ústavným súdom odmietnuté v rámci ich predbežného prerokovania uznesením č. k. IV. ÚS 70/2022 z 8. februára 2022, č. k. IV. ÚS 66/2022 z 8. februára 2022, č. k. III. ÚS 92/2022 z 10. februára 2022, č. k. I. ÚS 89/2022 z 9. februára 2022,

č. k. I. ÚS 82/2022 z 9. februára 2022, č. k. IV. ÚS 59/2022 z 8. februára 2022 a č. k. I. ÚS 75/2022 z 9. februára 2022.

21. Ústavný súd, postupujúc podľa § 66 ods. 1 zákona o ústavnom súde, sa stotožňuje s právnymi závermi vyslovenými v jeho skorších rozhodnutiach uvedených v predchádzajúcom bode, preto dospel k záveru, že postačuje odkázať na skoršie rozhodnutie, ktoré obsahuje riadne odôvodnenie.

22. Ústavný súd na základe uvedeného dospel pri predbežnom prerokovaní k záveru, že medzi napadnutým postupom najvyššieho správneho súdu v napadnutom konaní a obsahom označených práv neexistuje taká príčinná súvislosť, na základe ktorej by po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie mohol reálne dospieť k záveru o ich porušení. Na základe uvedeného ústavnú sťažnosť sťažovateľov odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde (bod 3 výroku tohto uznesenia).

23. Keďže ústavný súd odmietol podanú ústavnú sťažnosť ako celok, rozhodovanie o ďalších nárokoch sťažovateľov uvedených v petite ústavnej sťažnosti stratilo právny význam.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

**V Košiciach 16. februára 2022**

**Jana Lašššáková**  
**predsedníčka senátu**